

zaaknummer 2011 T 259

Datum beslissing: 3 januari 2012

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],

geboren op [datum],

wonende te [plaats],

hierna te noemen: klager,

juridisch adviseur: mr. N.A. Viellevoeye-Geers, advocaat te Nijmegen,

tegen:

(wijlen) [naam],

geboren op [datum], overleden op [datum],

de persoon over wie geklaagd wordt,

hierna ook te noemen: aangeklaagde,

tijdens zijn leven (vanaf 8 september 1931) lid van de Congregatie van Fraters CMM.

1. De procedure

Het klaagschrift (met bijlage) is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 6 juli 2011. Op 6 september 2011 is bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift ingekomen van [naam], Algemene Overste van de Congregatie van Fraters CMM.

Op 12 december 2011 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is niet ter zitting verschenen. Zijn juridisch adviseur mr. Viellevoeye-Geers is verschenen. Na telefonisch contact met klager bleek dat hij - ondanks dat een brief was verstuurd door de juridisch adviseur - niet op de hoogte was van deze zitting.

Namens de Congregatie is ter zitting verschenen [naam] voornoemd.

Kort na afloop van de zitting heeft de juridisch adviseur van klager via een e-mailbericht laten weten dat klager het niet nodig acht dat een nieuwe zitting wordt gepland om alsnog gehoord te worden en dat de Klachtencommissie derhalve uitspraak kan doen in deze zaak.

2. De klacht

2.1. Klager was scholier van de [naam]school (lagere school) te [plaats]. In de periode 1950-1951 (klager was toen 12/13 jaar oud) is klager door aangeklaagde seksueel misbruikt. Aangeklaagde was toen zijn leraar van de vijfde/zesde klas.

Aangeklaagde hanteerde een soort beloningssysteem. Klager werd vaak beloond en mocht dan meegaan naar de zolder van school om spullen te halen en soms mocht hij ook mee naar een andere kamer. Klager moest aangeklaagde dan bevredigen. Aangeklaagde pakte de hand van klager en via de opening in zijn toog werd hij door aangeklaagde met diens hand naar het geslachtsdeel van aangeklaagde gebracht. Klager kan zich nog herinneren dat aangeklaagde 'groot geschapen' was. Klager vond dit heel naar.

Klager heeft gezien dat een andere scholier, [naam], ook seksueel misbruikt werd door aangeklaagde. Omdat de jongens op het schoolplein vaak masturberende bewegingen maakten, daarbij wijzend en doelend op aangeklaagde, moet volgens klager het toenmalige hoofd van de school hebben afgeweten van het seksueel misbruik.

2.2 Klager is opgegroeid in een streng Katholiek gezin. De gebeurtenissen hadden een enorme impact op hem, maar hij kon dit niet uiten. In het gezin werd erg opgezien tegen gezagdragers, met name van de Katholieke Kerk.

Ook in zijn latere leven heeft klager veel last gehad van het seksueel misbruik door aangeklaagde. Hij is weliswaar 43 jaar getrouwd, maar hij heeft geen normaal seksueel leven gehad. Zijn eerste seksuele ervaringen waren gekoppeld aan een ongelijke machtspositie en de nare ervaring van een groot geschapen lid van aangeklaagde. Seksualiteit nadien herinnerde hem aan deze nare ervaringen.

Klager is zijn vertrouwen in de Rooms-katholieke Kerk en diens gezagdragers geheel verloren. Hij is nu geen praktizerend lid van de Kerk meer.

Klager heeft de gebeurtenissen steeds weggestopt, maar het is nooit geheel uit zijn gedachten verdwenen. Hij heeft een erkenning nodig om deze kwestie te kunnen afsluiten.

2.3 Het doel van de klachtenprocedure is het verkrijgen van erkenning van het gebeurde. Aan de Klachtencommissie wordt dan ook verzocht de Congregatie te adviseren de klacht gegrond te verklaren en spijt te betuigen dat het seksueel misbruik heeft plaatsgevonden.

3. Het verweer

Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. [Overste] heeft in zijn reactie gesteld dat uitgebreid onderzoek is verricht naar de levensloop van aangeklaagde. Aangeklaagde heeft van 1949 tot 1954 als onderwijzer gewerkt op de [naam]school te [plaats]. [Overste] concludeert dat noch in het persoonlijk dossier van aangeklaagde noch in de documentatie van de Congregatie aanwijzingen zijn gevonden voor een mogelijk seksueel misbruik. Dit betekent echter niet dat [overste] geen geloof hecht aan de verklaring van klager.

4. De beoordeling

4.1. Van toepassing is de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder: de Procedure). Volgens artikel 2.1 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij een ander onder dwang of in een afhankelijkheidssituatie seksuele handelingen moet uitvoeren of ondergaan, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden, waardoor de geestelijke en/of lichamelijke integriteit wordt geschonden. Onder dwang kan onder meer begrepen worden: fysiek geweld of de dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 2.1 van de Procedure.

4.3 Bij de beoordeling van een klacht is voor de Klachtencommissie uitgangspunt dat zij niet uitsluitend kan afgaan op de verklaring van één klager. Het is een elementair rechtsbeginsel dat iemand niet wordt veroordeeld op grond van één enkele verklaring. Dit elementaire rechtsbeginsel moet ook in deze procedure in acht worden genomen.

4.4 De klacht van klager is op de Klachtencommissie oprecht overgekomen. In de thans voorliggende zaak zijn echter geen feiten of omstandigheden aan het licht gekomen die de klacht van klager ondersteunen.

4.5 Gelet op bovenstaande overwegingen heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen dat voor de feiten die klager heeft gesteld onvoldoende bewijs is gevonden, zodat de klacht niet gegrond kan worden verklaard; waarmee overigens bepaald niet gezegd wil zijn dat de door klager gestelde feiten niet waar zijn.

5. Het advies

Op grond van het vorenstaande kan de Klachtencommissie niet adviseren aan de Overste van de Congregatie van Fraters CMM de klacht gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 3 januari 2012 door:

mr. B.F. de Poorter, voorzitter; drs. A.A.M. Oostveen en W.M. Veltman-Breddels, leden, bijgestaan door mr. S.R.M.I. Roos-Bollen, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter

Op grond van art. 16.4 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de Overste van de Congregatie Fraters CMM en aan klager verzonden.

Op grond van art. 18.1 van de Procedure stelt de Overste binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 18.2 van de Procedure geeft de Overste daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 18.3 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Overste.